

AUTHOR _____

NO. 5621

TITLE ס' קן 1071

RR _____

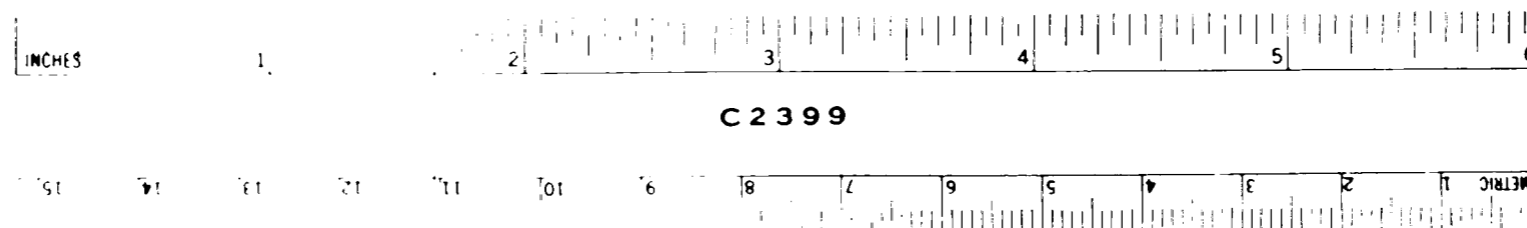
IMPRINT _____

CALL NO. ACC. 80205

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A DIVISION OF KODAK CORPORATION

Schwarz 245 Constantini
1519

Perrarae hujus editio
expl. imp. tota Ben. Sca. Institutum
allenu. et stat. apud Cl. 231 alt.
ap. Sca. 1337 ^(Gaste) ^{Tertium Florentiae}
(Perrarae) ²⁴⁵

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

Im. Munich a. Heb. 411
דברי חיים 489
א 299

Florentiae; de Rossi, Lib. stampat.
~~Florentiae, Biscioni 62ff~~
An incomplete copy on Oxford
bound with Gal. Perini ע"י ר' רובין
see Cat. Couley, p. 116, 119, 406, 436, 512.
(pts. 1-4 missing)

Microfilmed by
JTS LIBRARY

2012

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

אוקיר לאסא ער דלא תצטרך ליה

לעולם יקיים אדם תפלה לזכר מאלוהא אביהם אבינו לא סקדים סתלי ו לזכר
 לא כגניתי ממוכאסם על ישראל שרד ופליט ביני יקום עין טון
 ואתיני הקדים אבינו תפלה לזכר כיון ש: פטר חכמת אבותינו סתמו
 וילך לתעבינו מנגב ועד בית אל . וזו קריחה סקרא אביהם אחר יסוף
 בן עזיאל סים יודע אבינו מעשה עין ס: יס עתיד לעמית וריחם
 בכבויהו סלא יעתיד ממוכאסם על ישראל ער אחר לפיכך קרא כטס סא
 ואחר דכון העומים עכני . ומס כחור וסוף סלא ידעו סוף ולא סלט כ
 באורחותך מעולם ולא עבדו מעית אבותינו וסרי בניהם וסגני במסס יתו
 וירטו ארץ . ואני ספפדתי חכית חכי ולא עשיתי על כוונך וסרי בני
 כתחיבו כליה אחר לו סכס בני סרי סכסכה בוידס על כניך סלא יתד מסס
 סלא אחר סכס . וסני יסוד כן תסס וסרכס את ודעו דע יסכב ועסמו ס
 ססקיית תפלה לזכר לפני לא יסרג מסס סלא יסוד סן מסס סכס סרי סלא
 סמרי יס סל יתד ויסע אביס סלוק וססוע סכסכה לפני לא ססרג יססרל כן
 בית סל וכן סני . במקס ססקרים אביהם תפלה לזכר סלא יסוד כן
 מסס סכס סכסאד ויסו חסס סכסי סני סלססיס וססס חסס וסרי לפסוק ו
 ליתר סלססיס וססס חסס סלא מסו סלססיס וססס חסס סרי יסוד כן חכסס סססל
 סלססיס וססס סל סכסרין . לפיכך ססרינו ישראל סססרן יסוד כן
 מססס סריעצו וכפלו על פניהם וסמרו חני לס סלא סים כססרל סססו .
 חני לכו מס תסס עליו סרי יתס לסב סעס ויסו למס . ולסך
 סקדים אדם תפלה לזכר . וסך לרופא סגרי לו חרון י
 וסיון סתכא לירי סוני . יסרי סוכותך וידסס לסכך . וססס דסמרי
 כן סירא חוקיר לאסיא ער דלא תצטרך לס

בר דלא בר שבקיה על אפיסא ויסוס

לעולם סני ויסרי את סך יסרי מרלי . וסלס אסו וסס תריח סלא יסני .
 כו סלסס סוונ אסו וסס סווארדף . יסכך סוכא חסו ולסלכו וסס חסן
 אסו יסול לססועוכן סוד ומסס וסך אסו לססר וסריס אס סריס
 דברי סוואל סס סל כן סריס . אס יסכך כן סוואל
 אומר וסי אסרינו לאסס לסרע אס כס . סלא כניד יעסס סני
 סיס סן סליס סגון יעסס

222

222

סאלן קימלקה את בניו בכל שעה היה דופא יחונתן בניו כאלמר
לנו כמות דמר ות חלחמתיך מהם אימתו של טחול עליו לא דבר
לאביו וזכרתי שיהימלקה שאל ליהונתן בנו שכחמר וטל טחול את ס
החמת על ולקה ביתו וזכרתי מות תמות יהונתן ודוד המלך עליו
האלים שלא היה מישר את בניו לא היה מלקם חונתם לפיכך עמד אחיזק וגם
עם תמר אחותו ולפיכך עמד אכשלוס עליו להרגו וזכרתי שלא
היה מי ידור לבנו דכתיב ולא ענב אביו מימינו לחמר ואף אברהם
אביו אסלא היה מלקה את בניו ואת בני ביתו היה יסעשאלם רב חונתו
כאנרז מכיתו והיו עבדיו הורגים אותו באמר להם שטנו לכם עכ החמר
הדומין לחמר והיה יצחק קורב לאביו כשעקר על גבי המזבח
ואף אלעזר היה מבטל אביעתו ואף בני הפלגים היו הורגים אותו
כאגרס מעל יצחק בנו שאם שהיתה יראו על בלם ומין שהיתה
יראתו על בניו ועל בני ביתו שכחמר כי ידעתו למעק אשר יבנה את בניו
ואת ביתו וכלפיכך תהא יראתך על בניך ולא תחב מהם הלקאה ש
שכחמר אל תחב מעד מוסר וקיינו דאמר בן הירא דהכא בריך
לקחנה ועולימא לאלקאה ה' ה' טב ודרך מן טבתא
לא חמנז לבולס היו מרא שמים כסתר ואל תהי כן בניי אחים
שכני אים ילעבנו מרז וי אמו שונא הוא שכך אמר שלמה אל תהי צדיק ס
הרבה וזכרתי אל תרע הרבה שלא יאמרו לך רשע הוא אלא הים
שכני כיו שאל מלך ישראל ועליו נתקיימו סביהם ובעה שחמל על אנב
סנתה בת קול ואמרה לו אל תהי צדיק הרבה וכשהרג לכוכ עיר הסהים
סנתה בת קול ואמרה לו אל תרע הרבה וכיון שהכיר את האובט ואת
הייעיבי ענתה בת קול ואמרה לו אל תהי צדיק הרבה וכיון שהלך לאסת כ
בעלת אונ לירוש ענתה בת קול ואמרה לו אל תרע הרבה שחא כשיל
סהה סכני לא היה צדיק דרי כדר כאמר ולא היה אים מהי יגדל כוכמס
וכתיב בן סנה שאלו סילכו והלא כבר היו לו בנים אלא בן סנה ככן סנס
סלא אעס טעס יטא מימיו וסתי סביב מלך על ישראל כלומר וסתי סנים
מלך בלא סחא וסיינו דאמר בן הירא הוי טב וחולקן מן טבתא לא פמנע
ו' ווי ליה לבישא ווי להון לרבוקתו ה

ל-בוקיהו לעולם אל תדור עם רשעים מפני שמלשינך אותך ואם תתמה
לך שצבאל כישתח בנערי שדיה צדיק ודור כין שבת אפרים והיו מרשעים
אוננו ודאם שהיו מרשעין את פיהם ואת בנותיהם לבעל ואף הוא עשה כן
והלך ושרת את בתו רצה אותם טהיתה בנייהם טהיבית קמים ואף
הא עשה כן הלך וברג מהם ארבעים ושנים אף לפיכך נעשה
דע בולא זכה לקבורה ויון שח נקברו אותו חיד מצאו את
עצמותיו סו וחתה בבל מקום שחמור ויקד בערי גלעד חלמד טכפוז
עצמותיו ככל ערי גלעד וכל מקום שהיו רואין עצמותיו היו קוברים
אותם וכי זה כלב נענה בשבנים רעים אלא אף בעת היורעאל
נענה לפי שהיה אחאברעע גמור ושרת את טכמו והחמור כל השומע קלו
ועליו אמר כן פירא וני ליה לבישא וני להון לרמקיהו ו' זרק

לחמך על אפי מ'א ויב טתא ואת משבה ליה בסוף יומיא
לעולם יהי שולחך פרום לכל מי שיבא ותהא רואי שתעדם
מ'א: פליך ואם תתמה הש צבאל באותו זמן ששמו מיכה שחמור
עליו שהיה צובר פזו ותכפיל שהיה שולח לכל בני אדם זכה והדייהו
היה מ'בינאו ישראל ומצרים לפי שכבר מת והחיהו משה ואף זכה ל
לעבואם שחמור ויהי דבר יא אל הכתוב אשר השיבו ואף לוט
במכיל שהיה מקיים בו אש'ל זכה לנבואה וכתלם מהפכת שדום
ומי אש'ל • כמותן אכילה שתיה לניה • ויש חומרים
לינה לכל מי שיבא • מעשה כמים אחד שהיה לו כן והיה
מלמדו ב' יום זרק לחמך טמיה ואת משכח ימים
ב' יומיא • לימים מת האיש שהיה אותו נער וזכר מה ש
עבדו אביו וזרק לחמך טמיה • ה' כושל לחם בבל יום והיה זרק
לימים • ופעם אחת כודמן לו אליהו ול' בזקן • אמר לו כך
בני אבי זרק לחמך כמיה אמר לו ופלא לא למדת שלח לחמך על פני ס
סודים • והלחם דומה למלח • מה אין הלחם יכול לאכול בלא מלח
כך אין העולם מתקיים בלא לחם • חיד היה סמל בבל יום פת לחם •
והיה סמלך לכד ודאם זרק הפת כמים והיה דג אחד מוחזן באותו מקום
והיה סמל הפת ושיה עישה כך בבל יום שרגל אותו רג כיונה •
והיה מ'ביר ח' ביר דגים שחמור מקום • ער שכתבנו כל הדגים
ש'ים ופאו אנל ליתן ודמיו לו ארבעים שכתבן דג אחד ורגל •

סרבת ואין לנו חיים פמנו ו
אומר ואתה י מיה שלח לוייתן כחבילי שנת אהבוהו ואכלו דעה שלם
סלחתי רחמנו י ער סבא לוייתן אכלו ואמר לנו כאי זה מקום
נדלת כל כך חזק לנו בשפת הים י ואור לנו וכי סלנו עומדים ב
בטח הים וחיסם גדולים כדחתה נדלת בשפת הים כך אמר לנו סן
אמפי סים אדם אחד ומכחני כאל יוספת אחד ואני אובלה כבקר
וכנהרים ואני אובל כבקר עשרים רגלים ובערב שלמים

אמר לנו ופכי מה אתה אובל חבירך
אמר לנו מפני שהסכאים זכלי ואני אובל

ועליהם כאמר ממכסך לחתתעלם י אמר לנו לך והכיף לאותו א
אדם לפי אשר לו למחר מיד הלך אותנו רב וחפר במקום שהיה אותו נכד נוסב
לכא ועשה שם מזילה וזהבים אותו רב פינו לתוך החפזים י למחר
כא אותנו נכד במהרה ורבה לעמוד על אותנו וסנפלכיים י פתח
הלב את פיו ובלעו והכבינו בים והכיף אובל לוייתן י אמר לנו קח
אותו הקיפו ויבא מפיו של אותו רב וסנפלכיו של לוייתן ואמר לנו כט
מה ראית שזרקת לחמך במים אמר לנו מפני שמרני חבי הבעודי

שלח לחמך בענפי המים י מה עשה לוייתן הוציא ומפיו נכספו ולו רב
שכעיים לשונות וכל התורה בלח י וזרקו על שלם מאות כרסאות מ
מים עד יבזה ונפל במקום אחד שלא דרבונו בני אדם י וכסנפל עיף
כשא עיניו וראה שני עורבים פורחים עליו והיה האחד אמר לאביו חבי ת
קראה אדם זה אם הוא חי או מת י והיה האב משיב ואומר חבי
יורע בני י אמר ארר ואובל את עיניו י מפני שאני מתא ה
לאבול עיני בני אדם והיה האב אומר לנו בני אל תרד שמא קנא חי ה

סבך היה אומר אחד ואובל את עיניו מיד י ואותו סאיש היה
מכין מה שהיו מדברים זה עם זה י וכשיוד על מנחו מיד כסס
ידיו ואחז אותנו ברגליו מיד כעק אותנו עורב לאביו י ואומר חבי
חבי הוי יורע שכתבני יא בירי לא אובל קום כיון שסמע אביו הים נזעק
וכיבה ואומר אוי לי על בני כעק ואמר אתה בן אדם עזוב את בני יכי ר
רצון שתבין לשוני י קום וחכוך תחתך ותמנא סס גבו שלמה מלך
ישראל מיד עזב את בנו וספר תחתיו ומנא סס גבו שלמה רביים טיבות

מירגלות ע סתעשר הוא וכינו י ועליו אמר בן סידא פרום לחמך
וטולחך לסודי פירא פתן י חזית

ח' חזית לא חזית ולא חזיר

לעולם ימד לשוכך לומר איני יודע שמה תקורה ותלחזי . אש יבא אדכ ויאמר
לך חזית אברהם פלגיתא חזיר לו לא חזית אעפ' שתראה אותה מפני הכבוד
ע' יא . מעשה בחדם חזיר עומד בדרך רשות הרכיב וברא לו
ב' חזיר לו רחית בבאן חזיר אחד בלו לכן אמר לו ר

חזית חזיר בלו לכן וזכינו מחזרות . אמר לו הגוי כחי זה דרך הלך .
חזיר לו בדרך פני הלך הגוי באותו הדרך ובקש ולא מצא החזיר . חזר
הגוי חזרו ויהמר לו לך עמי ובקשנו חזיר ואתה עד שנמצא אותו ה'טו ש
שכיסק ונח מצחו החזיר . אמר לו תק לי החזיר שלי שאתה גבבת אותו מיד
סיך לאלטון העיר וחזיר לו זה גבב לי חזיר לכן שטוף מאס דיכרין גבה מומן
וה'טו מלח דיכרין בשביל החזיר . ועוד טען עליו בעל החזיר וחזיר ל
לאלטון עלית חזיר היה לי על החזיר שטוף חמשים וזוכי והיו צדדות בטלית
מחזיר דיכרין . גבה מוכו עד ארבע מאות דיכרין . לפיכך חזיר למד לבוכך
לומר לא ידעתי שהוא טקול כזה ובבסק . ואמר עוזיאל אש יודע אדם להטק
אז רכיו מוכו הוא לא יסתוק ולפיכך מנעו חמשים דיכרין וזכרנו לא מ
מחזיר לביק טוב מחזיר . ואין גוף אלא מי שיש בו שתיקה וכן כקבנו
חזיר שתיקה בשביל החזיר . כך תקנו על טור ועל פה ועל שלמה על
כל אדם שבעולם . וסיימו לחזיר בן הירא חזית חזיר אובס . לא
אבס ולא חזיר . ט'

טב לביש לא תעביר ובישא לא בטי לך

לעולם כשתראה אדם רשע אל תלך עמו בדרך אחד ואל תעש לו טובה כלל
ששכיל טובה ששעה יעקב לעשו הרשע כשאלח לו יעקב אותו הדורון
ואמר לשלוחי מה תאמרון לאדוני לעשו מה אמר עבדך יעקב . אמר לו
הבה חזיר אמרתי ור' יעבוד צעיר ואתה אמרת עבדך יעקב ועשית אותו
אזן עליך חזיר אקיים את דבריך . והוא ימשול עליך בעולם
הזה ואתה תמשול בעולם הבא . אמר יעקב לפניו רבונו של
עולם גלוי וידוע שמיראה עשיתי רבי זה אמר לו הבה אס בן חזיר לך וא
עלך בדרך אחד עמו . אמר לפניו רבונו של עולם איני יכול
לספר ממנו מפני שאני נתירא ממנו . אמר לו הבה חזיר לך
שבריק גמור היה ועוסק בתורה אפילו הכי לא רצה אברהם לילך עמו בדרך א
אמר חזיר לך . אש השמאל וזמירנה ואם הימין ואשתו ילס .

המעור המעט והיתר הנקט ופירא שתייה בליד ואלכו בידא בשלוח פיו פ
 פירא איתו האיש המעשה פעשתה הנפרי בעשב אמר אלך נלפול זה העשב
 ואראם אם הוא פיו העשב האחד שכלתי מן העורב • ט"ך ונטל איתו
 העשב וראה שהיה זה כוונתו • ואמר מה אנו עומד בבחן הטול
 עשב זה כיון שהוא ברק שתי פעמים ואחיה עמו הסתיה טב הרץ ירחל נ
 ויהי הוא הולך ברדך וינח ארס אחר מת שוכב ברדך • אמר הטול
 עצמו מזה העשב נאשים על זה הארס וארחק אם אחיכו ואם לאו •
 מיד טול מן העשב ושמנו על הארס והחיהו ועמד מיד הארס וקרב
 את הארס וקרב ממנו עד ששבע • והיו איתן שני עורבים צומדים על
 איתו הארס ואומרים ווי לך ווי לך • שלקחת העשב לרפתך והיינו דאמר
 בן סירא טבלים לא תעביד וכיטא לא מני לך •

יד מן טיבותא לא תתבוע

לעולם לא תמכע יד מליטן פרוטה לעבי ואל תעלם אזק ממנו • ופקני •
 וימכרתו מכל המוכע ידו מליטן פרוטה לעבי אף הנה ימכע מליטן לו טובה
 ומוריד איתו מכלהו ומביא איתו • לדי פניות מפני שהכביש
 וחמים לחוים מה זויש הם גבל אף סככשים גבל הם שמוזרים בעולם וכל
 שמועלים עימי מוצקת דל גם הוא יקרא ולא יעבת • ואם כותף
 דרקא לעבי הנה מותן לו דרקא טבאמר דרף דרקא נחמד ימצא חיים דרקא
 וכבוד • ולא עוד אלא שכל סנותן פרוטה לעבי מעלה עליו הכתוב •
 כאלו בים מוצא והקדי עליו קרבן לפי שבחון טבית המקדש קיים ארס
 כותן שקלו ומתכפר לו • ונכחו שגדו עונותיהו ואין לנו ביד
 המקדש קיים ארס כותן דרקא לעבי ומתכפר לו על כל פשעיו •
 אמר ר' יופי בוא וראם שאין כמות כפר ודס שגדו של הכס •
 מדת כפר ודס ארס מביא דורן לעלך ספק מקבלין ממנו ספק אין מקבלין
 ממנו • ואם פאמר סמקבלין ממנו ספק רואה פני המולך
 ספק אינו רואה פני המולך • ואם פאמר שרואה פני המולך
 ספק פושט רצונו ספק אין פושט רצונו • ואם עושט לו רצונו
 ספק יוצא בשלום וספק אין יוצא בשלום • אבל סבת •
 אינו כן שהמותן דרקא לעבי רואה פניו של הכס • פאמר איש דרקא חו זכ
 עבד אשכנעם בהקין תמונתך • אחוז עליו על דור מולך •

תלך ישראל שכל יום ויום היה נותן צדקה ל...
כזה לכתי כספית ולכתי מדרשות היה נ...
פסק אשכנז בהדין תמונתך וסנותן צדקה לעני צדק לבי כו כ
ברבים לפי שהנותן צדקה לעני מתעבך בשש ברכות ואלו פן
אזי יבצע השחר אורך וארובתך מחדה תצמח ואלך לפיך צדקך כבוד א
אשכך אז תקראוהו יענה תמוע ומאמר הכני אספקיד
מת כ' מנוטה שלח אשכנז ודבר און הרי כהאן שש ברכות
צדור אמרו שהנותן צדקה לעני ופתייםו ברבים מתעבך בשש עשרה ב
ברכות ואלו הן ותפק לרעב לאתך ונפש כענה תשבע מרחבחסך
אורך ואפלתך כצדקים וכחך א תמיד וקשביע בצחנחות כפסק
ועבמותיך יחליץ וסיית'בגן דום וכמוצא מיס אעד לא יכזב מימינו
וכמו ממך מרבות עולם מנהדי רוד רודר תקחמס תקורא לך גודר שרץ משובב
כתיבת לזבת וכל הנותן צדקה לעני צדק לפייוסו ברכים ו
וליתן לו כשתר מפני שגדול סעו זה צדקה כשתר יותר ממשה דבימ פה
שדי הטסה כתיב כי יגורתי מוכי האף והחמה וכןנותן צדקה
לצני השער כתיב מתן כהסדר יכפה אף ואלן אף של כאן אלף פלאך המורה
פן מצינו בבחימין הצדיק שכל עת היה מתן צדקה כשתר ונרפא ממלח
סגור את מלאך המות כצדקותיו ואף מלאך המות הלך מוכיתו
סלא היה יכול לשלוט עליה וספולו על שכו עשרים ושתיס שסה מוכי ס
סכמימין הצדיק היה ממוסס על קופס של צדקה וכאתה לו אשה אחת וסכמה
כמה ואמרה לו ר' פירספני אמר אין סקופה של צדקה כלום
אמרה לו ואם אין אתה מפרנסמי הרי אבי וכבי מתיב מיד עמוד ופרנסה משל
כשתר לימים חלם כבימין הצדיק ונטס למות אמרו מלאכי השאת לפני
סגור רכבו של עולם אתה אמרת שכל סוקיים כפס אהת מישראל כאלו ס
מקיים כל סעולס כלו זה כבימין הצדיק סוקים האלמס
וסכמה כמה וסמן להם צדקה כשתר הרי סוד מנסעד כנעד מיתה
כקאו עליו רחמים מלאכי השרת ודימו גוד ריסו של מיתה ודאסיפו על סנות
סמס ועשרים טסה ולפיכך אל סמוס דיך מלימין צדקה
ומי סוף כדו לתתו כלום צדק לפייוסו סדריס ולכחמו מעשות
ושיאתר לו סוקים ירחם עליך וכל מי שיט כדו לתן וסמן לו ומפייסו כ
וסתך כלא עשרה ברכות ומאריך לן חיי מווסכין
לן על סוקים ורעל

ויבן מתיבתא דמחיה דהיה של נה
וכתיבין צדקה וצדקה ובעלי צדקה ובעלי תורה ובעלי מרות טובות
ומקיימין כל המצות שבעולם ויהי מן החמים ומן העקרים ומן המזיקין
ומכל מיני תועבות שבעולם אחת היו נוטלין יוסף ועוזיאל בדרך וראו שכי
עניים באים מן ההר ועצים על ראשם אמר לו יוסף עוזיאל אכי רואה
כבאן בעיר ועצמי על ראשו וכתוך העצים עדרך ולא היה דעות לעקרב ל
לכסוף אנתו קרא לבער ואמר לו יש לך כוז הדרך שום צדקה אמר
לו בער אחד הלך עמי לבית הכנסת וקיה יתם ולא היה לו לאכל ומכתי
בתתלו ואל עמי שיחר אמרו לו אשריך שכנלת מן המיתק
והיינו ואמר בן סורא ידך מן טובתא לא תמנע ב'

בלתא עלתה לגינא ולא ידעה מה מטי לה
לעולם אל יאמר אדם שום דבר אלא כגזר השם והוא אדם
שהיה אמר לתור אשה עם ארובתי בחופה וארבע עמה אמרו לו אגור
אש גזר השם אמר להם אש יגזור אם לא יגזור אכי אשב עם
ארוסתי למחר בחופתי וכך עשה כהם עם ארוסתו לחוכה וישב ע
עמה כל היום ובלילה עלו שניהם למטה וקרים שחוק עם ארוסתו מהו
שניהם למחר תואו אותם מתים זה עם זה אמרו קושטא
אזר בן סורא בלתה עלתה לגינא ולא ידעה מאי מטי לה מכאן אמרו
כל הדב לעשות שום דבר יאמר אש גזר השם ואם ליכנו אמור
כך לא יצלה לעולם ושוב מעשה באדם אחד שהיה עשיר
גדול והיו לו קרקעות הרבה ולא היו לו בורים
לזרע אותם מה עשה אותו האיש גטל כים של מעות שהיו בה מאה ר
דיכין והלך לעיר אחר לקנות סוורים או פרות לחרות קרקעותיו וכשהיה
הולך בדרך פגע בו איכה זי אמר לו להיכן תלך לכפר סוורים לקנות
סוורים או פרות אמר לו אמור אש יגזור השם אמר אש יגזור
אזל יגזור הדי מעותי בדי ואעשה צדכי אמר לו לא שהצלחה
הלך לאותו דרך לעשות צדכו ונפל לו כיסו וכיון שהלך לכפר סוורים
לעזות סוורתיו של ידו יקח הכיס לתת המעות ולא מצא כלום
מיד חזר לביתו ביר פגע וכטל ממון אחד שכי והלך לכפר אחד כדי שלא יפגע
כי אליזו וזה היה מהלך בדרך פגע בו אליהו וכיון לו כיון אחד ואמר
לו ליהי תל אמר לו לקנות סוורים אמר לו אמור אש גזר השם אמר
לו אש יגזור אן לא יגזור הדי מעותי בדי ואיז תקיורא מכלום ניד הלך כי

סרעדים ואל תכבד את מי שמכיה אותך • ספרי אחכב עמרי סלך
 וכבר יתכן סדר מלך אדם הרשע ודומה אמר לו סנביא לך והרונג את בן ה
 סדר וסלך אליו ולא דכה להדגו אלא סחיהו וכברו ביותר ימרוכ ה
 האספה שאהב אותו סרת עמו כרית וכתן לו עמידת כל דאמות גלעד והסביב
 לזל אותו וסוף היסרשע גחור גמחה את מי שמכבד אותו • גלמים חשב
 ב.א. ואמר מפני מה מכבד אותי אחכבן עמרי אלא מפני שהוא ירא ממני
 והפיר את סברית אשר כרת עמו ולא זכר אותו רשע את המכות שגמל לו ואת
 אהבתו שהיה מכבדו ביותר ומרד בו ומד יצא עליו למלחמה ולא עוד אלא
 שכוס לשיר סרבה לא תלחמו את קטון ואת גדול עד שסדר סמלך וכן עמו ע
 עבדיו והרגו את אחכבן עמרי וגם לו רעות תחת עוכות • ועל כן
 אחת המושלים כל המכבד את אויבו למינים מת על ידו וגם כן ארע •
 ואף שאול מלך ישראל כשהמל על אנג והחיה אותו וכברו ביותר על כן יצא
 ממנו ימין הרשע סכקס להשמיר להרגו ולאכד את כל סיהורים ולא חת
 עליהם ולא זכר רחמי שאול שחל על אנג וקנו • ועוד מעשה טרם
 אחר עשיר גדול ולא היה לו מי שירש אותו וסיה יתום אחד שכנו וסיה גמ
 וסתיען בלבו ואמר אטול זה סיתום ואגדלנו פתי וסיה לי זכות מוחס מרד ע
 געה כן ויסב אותו יתום עמו כג' סנים וצמד בבל דרכיו וסין טרם אהב
 יתום כל נכסיו וכל עושר ביתו אמר עתה ימות זה ואירש כל נכסיו •
 יום אחר חשב בלבו מחשבה רעה ואמר אהרגו אותו ואת אשתו וישאר הכל
 בדי והיו מתקנין קדוה את לסעודה וכתן לתוכס סס האות ואכלו ממנה
 טוף ואשתו ומתו סניהם וסוף לא רחם עליהם כמו שרשמו סס ע.י.ו. ולא
 זכר הסדר שמש עמו ולא תאמר שזאבנו עשה כך ולא אחר • אלא
 אחר מברוני ישראל עשה כך ספרי יואס מלך ישראל עשה כך ליקודע ס
 סכקן סטול כשא עמו כל סכתוב עלי בעיניו והלגית זכרים כנו ולא זכר
 סמר אכני ולפיכך אמר כן סירא מוקד מכסיהי דארי לחורא • ואין
 מכסיהי אלא כוים אותו סכן תרגום כירכר ס' כזס ארי סתגמא ריא ככר

ג' מורד ליק מוקד גרישין סגיאין • לעולם

אל תלשין את סכירך סכל המלשין את סכיתו אין לו נקסס ולא רשואס לעולם
 סזס ולא רשואס לעולם סלס שאס מעט ארסת גרישין סרבה סלן מחריב
 את העולם אלא לשן סרע סלסן סרע סקסיהדות סכסס כריקס •
 ואסריר רכיס סכסיל ללסן סרע סעס דואס סאחזאי על דוד סהרגו גריקיס

וכינוי בעמידות ולא מזדקק בן נשע ולא ממשע בן זריק אלא טוב בן
 בן זריק כבון יהודה בן יונק (הלא יהודה בן יעקב זריק נמור היה אלא
 חסדי סתם ליוסף אחיו וגרס לאביו שחטף ממנו הסכסכה שכאמר ואמר
 יהודה א אחיו מה כעש כי כדעו את אחיו וכפינו את דמו לכו ונחברו
 ליטמעאים וגולולא עור אלא ששם פס תמר בלגו לפיכך לא נקרא זריק
 נמור אלא טוב בן זריק לפיכך אש קתערב מעשיר ברוב לא תוכל עמו שאין
 אנה דטאי לטף אותו מרחב עשר ואם תקערה מעשי הדכה טלאים ל"ג וחס
 מה יתן לך שאינו לא בין החיים ולא בין המתים **מעשה** בלדס אהר
 שרצה להתערב ממנו סבולם כה אליו ארם טוב ועשיר ג
 גדול ארז לו קתערב כי אמר לו בן ועשה ועירב בו לימים כגון סבא האמן
 אלא לו קתערבתי מתוך אמר לנכח למחר הלך אליו למחר ולא בתוך לו כלום
 אמר לו כה אלני לשכנע ארבע ואת לך מחובר וכן עשה הלך אליו ג
 ולא סתן לו כלום עד פסק אליו מחרם להם ומטבוע לשכנע ומיוס ליום ג
 בין כך השכים לפקחוי יגרת מחאה כצמיס ולא כתן לו כלום עד שאמר לו ג
 וסלא אמר הכי טוב אל תאמר לרעה לך וסב ולמחר אתן ויש אתך אמר
 לו מתלמידים אבה חיד נע לו מחמו והלך לו לשכנע ארבע ארבע ארבע
 מתן ואראה חסיה אחרית הרבי גכן עשה כיון סבא הזמן הלך אליו
 ואמר לו אין לי מחאה ליתן לך השכים לשכנע אחרת אמר אין לי מחאה
 ליתן לך וכן כל יום עד שהלך אליו יעור מאלף פעמים ולא כתן לו
 כלום עד שאמר אין צרכי טובה לעולם לא מעמיד ולא מעמי נהיה דלאמר
 בן מיא ערכא טבא מזה נטרין ובישא אלקי אלפינן

ביתר פתורא פריס מחלוקת

לב' א' מוכח ארם עתידות זלוקת כמאלס שחריבין זה פס זה אכתי מעת
 סתם מולחבי יונק המחלוקת מתוך כיעו שאפי עובר על זאן בבית
 מחלוקת טוב לני ואם הוא מתעסק בהאית הא על אמת כחם וכה סיהיה טוב
 לו שנאם אהיס כנב בעדת אכדב אהיס יפטיטי סכאמר לו כהני ידאי
 אה אה אל רצונו ויקסני אה רחמי ויכתב בספר זכרון לפניו ומגין שאפי
 עובר על סבוב לו שנאם חביר עכבים אפרים הסח לו וכתוב בתריס חלק
 לבס עתה יאמרו ופיאך יונק פריס מחלוקת מתוך ביתו ימיס סולמס מ
 מקור ויסתלק סתירה סכן מנינו כהא כוסת בן פאל כיון סהיס א

ספיה מחלוקת סתיו מתירין וס פס זה היה ציבא כערו פורח סולחנו ומיר
היתא נפקא מתירנה . ואס הים רחא סעדן מדינת פוסוף להס יין
כדי למחם דאמר יין ימתא לבגאס . וכשביל שהיה ציבא מסול ס
סחלוקת מביא ארבו וזה ל כים ולבנת ולעפרים ולשפתות ואך לכבים ר
רבים חסא לירט סת ארמי ולפיכך כעיראס ארס מדינת מדינתו יפחם ס
סולחנו ויפסקין מדינת מדינתו והיינו דאמר כין פירא פתור טרס מחלוקת
סולקת . ע צריך את למיסב ולמיתן יהא ח
חולקך עם בר טבין לעולם פשתרעה לפי וליקן הסתול
פס ארס טהטעה משחקת לו ואס חין

אתס מוצא ארס טהטעה משחקת לו הסתול עם ארס פני וצריך ולא סתפטף
פס עם סארן וצמיד ולעולם יפא ארס כחמן כעשאו ומתנו ואל יתכר פס
פס סאינו סגון לו אסרי פירט הפטור ברר זס ואמר חולך חל סכמים יחכס ג
דורעה סהלים ידוע סין מנינו כאליעט טהטעה לאליהו ויכס מים על ידו
כגמ סתותו . ואל יתמר עם ארס טהטעה סת סו לדי סמר כונו סאמר
סלחס עליו סאלוס חוצה כהלים ידוע . כונו סמנינו כיהו ספס סהק סחבר
ליהוס כן ארס חלק יסרל חלק כונו חל רמות בלבי למלחמה . אמר לו
סכסיל פס קרעט קמורו נחכס חל פחבר ולכן עליך קכף חלפני חל . ו
ולפיכך יתקס ארס ריע טוב וכלמן ויתכבר ליו ואל יתכר לרעיש סין ס
מנינו סאמר חר פס חל פתור כמיעים כו כחכר מחדס יחלו וכירק רסל
יסגו . חוצעה הים כארס חר סהטתף עם עם הארץ והלכו סניסס
לס ורס למדינת הים כעדין סהלכין כודך כחא עיכו ורס ללותו עם סארץ
סאיכס כעין רעה והיינו דאמר כן כירא כודך חב למיסב ולמיתן יהא

חולקך עם טבין ק קריבא סחורתא אבל היא סאריח
והיא חסל למירס . לעולם יתן ארס כרס חיינו וכוחינו
כארנו ואל יכו עיכו חאטעות כרנס הארץ ללכס ואל יהוס כטט ס
סחס לא יחיק חטותו לא ידמן לו כלוס סהדי סלמה חמר סאמליו ועיני כסל
כקס חלכין ויהא סאמר כן סירא קריבא סחורתא חלכיה חאריס . וכס
סכר כו זכס סארס פוסה מלחכתו חו סאורתו כחאמו כאל דירח לו ואלכ
סין וכירא . ואעפ סהוא עמל ויגע כה סוקט יהים לאחד כך וזה סאמר ד
דור חולק פס יגיע ססין כח חלכיל חרדך וטוב לך

לך • ודחיקא אכל למחיה • וא ב' טעמא חמוץ וצ' טעמא סחורת יפות מאכל
 מהם • וז' טעמא והולך בדוחק גם כיום וגלילה טיב • בעיניו אינו רואה •
 ומתירא מיושנים על הדרכים ומלקטיהם בקחים יביעו ויחלו ולא עוד לא
 תהיה זים את טעמו וגם קבוק לא היתה לו וזהו טעמו שלמה לה' טוב מלא
 ב' טעמא ממלוא חסמים צמל • לפיכך צריך האדם להקדים בלמלאכה או ב
 סחורה שת' זים בהיתו ובאצו והטה ידיו • לו ויבטיק שברו ויכליח במעט
 אש ב' זמים וכאמת הוא עושה מעליו והיינו האומר כן פירא קריבא סחורתא
 יאכלתיה מאריה ותיקא אכל למחיה •

רחשא קדמאה לית את כפר בת

לעולם אל יטעה אדם אהבה הסקדמת בין אדם לאהבת וצריך שיסיה לו בלבו
 ואל יצריבו לא אדם שהדמיון מצינו בחזק מלך ישראל עם יהוספט בן שאול •
 וזהו טעמו שלמה ולא עוד אלא שבת עמו טרם וקטט • טלא יוסט
 אהבתו טעמו צ' יבנות יהונתן אפרגד ברית • וכן עשה דוד עם כרז
 לא זר טעמו יהונתן שחאמר ויחמול דוד על מפיטת כן יהונתן בן שאול על
 בטובת א' אדם חיה כיונס • וס' ז' זר לארסל אהבת כעשים זרית •
 קדמונים טעמו צ' • דעי לך חמד כמדיק אהבת כג' ונתקד וכו' • וצריך
 בלא יצריבו על רכב צ' ודיוח ל' אש חיה מצדק לו • ואל יצריבו לאהבת •
 וס' יס' לו כלין דוח וצ' ז' רכיוו ופטיני ס' ז' חמד שלמה עלי' מכסה פטע
 מ' ז' אהבה וטובה טרם מפריד אלף • ולא עוד אלא שחומר לבני
 אהבת אהבה לאחר טעמו • וכן מצינו סבל מחמד את קדמא לאחר פ
 פטינת אהבה (יזכור אהבתו סקדמת עמו ישוב בעיני חכמי הזמן מאד •
 וס' פ' אהבה מצינוה מרח טבת אהר יזכור לאהבתו ויזכר ט' ז' ר' יס'
 חכה • כדאמר כן פירא רחמא קדמאה • וכן סיפת
 אהבה כקדמת לטמיה מתאזית • ואם סיפת מחוקת בלב
 מנה יתר מחוקת זה וזה • ז' ז' חטא גדול יפזר מחפית ברית
 פזרים • ואהבת קדמונים זכור בטם כמתהפך לשונא • וכן
 חמד אינו תהפך לאזר לי טעמו ידך תטמא • והיינו האומר
 פירא רחמא קדמא לית את כפר בת •

ש' חין מלבן יהבן לך ומילכות נפשך לא חשבון

אדם כדמיון טעמו לנפש דמי ויהי לו יונקים טעמו

לבאת רגל ויהי לנו מעשים הרעה שיגלו ע' סודו אל יבזה עצמו ואל יחיקנה
 סודו כן אמר שלמה עליו השלום לכ ורע מרד טפשו ויאעס' סהוא יודע
 בפיג לעובד נדון לו שיסקול רגלו עס דכריהס ויראה את לביו ומדע
 את סולם ועושה עצמו ומחיק מעצמו וביולל את לבו ומעשיו
 ליוצא סהוא גדול העצה ורב העז' ליה וכך אמר שלמה גול אל יא
 חס ודן ויכ' פי מחטבותק ועוד אמר דוד עליו השלום יא
 יורב מחטבות אדם כ' המס הגל וקייסו ראמד כן סידא ס
 מיתין מליכין יהון לך ומליכות טפסד לא פשטוק ופידוס
 מליטין יועטין כמו למן מלכא מלכ' ישפר עלך ותרנוס
 לכה איענדך אמליכך

תתחב לך ידי כיהות שביעאה ולא רהוח בפינא ושביעא
 לעולם ימים אדם את טפשו באלו כל מעד' פולס אלנו ואל
 יפנד' לטיות ויראה את טפשו לפני אהינו ויבין כמראה עיני טפס
 סאן אמר שלמה עליו השלום יש מתעשר ואין כל מעד' ויהון רב
 ואס יודיע לו התקס לאחד כך אל יראה את עצמו כרע טפסד הלא כל
 ימותיו סודא סמא יבזהו כפי עולמו ויאמרו עליו דברים שאינם פגונים וכן
 יאמרו הגוים כמס' ליהס לא סקיד אסקד מן גבי לא יטעב ופידוס זה
 סמל ערכי ו אין ככל הקולס עמי מיהיה עמי ומחולל כמו עשיר גדול
 ואינו טכע מעשד וקייסו ראמד כן סידא תת' ב' לך יר כפי הות
 סס' עאה ולא דהות טפינאס

אמא ביתא אחרת לבן סירא

פניב פוסה גדולת עד אין חקר וסגלות עד אין מספר ו בא וראה כמו
 גדולים סעמין סל סכס' יאס כחמד פוסס' גדולת עד אין חקר למוס כחמד
 וסגלות עד אין מספר ו ואס סחמד וסגלות עד אין מספר למה נחמד ע
 פוסה גדולת עד אין חקר ו כינר פידוסו חול' פוסה גדולת עד אין חקר
 כגדר כל יצירות סכסולס וסגלות עד אין מספר כגדר סלסס סגל'ו סלא ס
 ססכ'ס תורתן עם אדם ואלו סן כן סידא ורב פפא ור' וידא וכלס דריקוס
 גמורים סין וססנים גדולים בקורס וואמרו עליהם על' ל' וידא ועל דס
 ססא אצויהס לא סחון סיסת חולין ולא יטעב כסית סחיד'ס לא סיסת קביב
 ו'א אית עדי' ולא קדוקן אדם לטוב סחיד'ס ולא מצאן אדם יוסטין וסוקין
 אלא יוסבין וסוכין ולא סולו מקדוס היום ולא כנו כס רב לחבידיהס ולא כ
 ססכ'סו כקלן סכ' דיסס ולא פלגה קלגת סכ' דייהס על מעתק ולא ססכ'סו ד

לא שכלו כולם ימותו ופע ולא קבלו מתחת זרועותיהם היו לקיים מה שכתב
לפניהם אי כביש ואוצרותיהם אמרו ויהיך ירתק אמן בלא
בבל אדני פעם זאת קבלו לכת סמדתן וככנס להם כקנסן דע המהולל
ונתע דנו וילתו מהם ולא היו יודעים מי סיס חכמה . אכלו סודו כ
פדע אהי קיה אהיו והיך ירתו אהיו בלא בעילת בעל . אהיו עלים
כיס ימיתו היתה . פעם זאת הלך ירמיהו לבית קמדתן מונח עם
דענים ומה אפרים וראם חק בלם מוכיאים שכתב ודע לטובה לפי סבל
ס ו יריש בלאו קדור דענים היו סכן כעסו ויעט הרע כעניי סו .
זכרון צדקה אותם התחיל להוכיחם . מירקו עליו ואורו תכפי חס ס
הנה אהיו ידוך באר שבע סלח קמו חסין עד סתעסה כחונ . אהיו
לסם סמיו לי ואפע לכס סלח אנה יכרום לעלים . אהיו לו והלא
בתיקו ראה לכביד כחאי אהו ארעט סיה ונאפע לו כגויי סהם סלח
יגלה עליו וכמל סטעטו וכן קע אה בס חקה . ועקה אס קעסה
כחונס הדי גאכואס ליו כמל סך קעסה סרוס כזס סעסו אסתינו בלא
סלזס ואס בלאו היו עשין כך . אה כך על אהס כחה וכמה חיי עסס
כן מחוס ססיר וסיראס מהס . נכחו סיסל חסס סתחיל לקלל ימות ססלח
אהיו סיס אהר ילדקי כו וינח אקעסה על רגליה דמח קעטות כגור כל
איכריס אבאס . ואזניה היתה טיפה סל אהיו כדק עיר סבאת כחונס
אויני כחילכית יהודן וככנסה כקנכה . ולכעס דסיס ילד כן
בזיסס וכרי כו זכרון עלים היתה סתביסס מוכי אה ספיו ימיה סמכות
גלס ופתח סיו ססיר ואמר ללחן על מה אה סת כביסס אה סמירוס כיון ס
סירא חס . אהרס לו סירקו זה מי סו . אהר לה ירמיהו ולמה כקיס
סירא סהוא סר על כל סהרס וסוהו עתיר ליתן ססלל סר ומלך וכסתחסוב
סירא ירמיהו כגי מטיח סנין אהיה לי כמי אס כן סיסלן לומר כן ימיהו
אחי . אהר לה וכן היתה ימיה לומר אלא סבאלהי כר לומר ימיהו
כא סל כהו אנה לי כגי וזה כתיב מה סהיה סוה סיקיה וחי ראה כת ילדק
על אס . אהר לה דמיין כח אה סתח סמסו . מה לטו כדק כחור אה
אוי כדק כחור וזה ללוח כעס סכאסס אה לאכי כעסה כואנס . אהיה לו ס
כחונס אהי מוך אהך קעדרים הללו . אהר לה אל קעסס
מחסי אהין כח אה קת סמסו . והדי ירמיהו אהי כך עסס כעסס
סתיקס אהו כדעס לילי . פתח סיו וקדא אהי סמעו אהו .
ואהר לא אהו כח סמירולי סחי . פתח סיו אהו ויהו .

ואני באו דאמיר אברהם אמר לא בן שמוי . אמר לו יקרא שמוך יצחק
יבן בן אל הספרים וכל אפי הדור הוא ואמר לא בן שמוי . עד
ואל בן סם חסדו ולא יצא דאמיר ירמיה . שבימך יקסבה אהוב
פיהם ירו על יצאם . ואלה סא דאמיר יקרא שמוי על שמוך יקח לי משמוך יהא
ני קרא שמוי ירמיהו . מיר יצא דיבור חף חני יצאתי בריבור . מה הוא
יבא דאמיר ירמיהו . מהו יצא בשמוי שמוי אמר חף חני יצאתי בשמוי שמוי
אמיר י . הוא צורה ספר באפי איתא חף חני אעשה ספר באפי איתא ועכא
א תתמהי מדברי אמרה לו בני א קר בר סלא ישלוט בך עין הרע אמר לה אין
עין הרע רש אה לאעשה כי ועתה א קרני עלי שאני עושה מה שעשה חני .
ועלי כאמר דחילא בתר רחילא אולא וכרא בתר עובדיה דאברהי אמרה לו בני
מכני מה אתה מוכע אורי מדיבד . אמר לה מפני סאת יודעת סאתי רעכ
ואיכך א נכת לי לאכול בליס . אמרה לו והרי לך דדים אכול מאכלך וסתם
מ וצד . אמר לה אין לי הפן ברדיך אלא לבי וברדי קימא בריגולא ולמי
לחם כפי וכשר שמוי ויין יסן ותאכלי עמי ביחד אמרה לו ומהיכן אקנה ד
דמים אלו . אמר לה עמי בגדים ומכרי ויתקיים כך הפסוק סרין ענתה
ות יבד ואם את מפרנסת אותי תקיים כך הפסוק וצית בנות צמו חיל ואל
עלית על בולמס . התחילה לצמות בגדים ומוכרת . ומביאה לו ל-ס וצמר
סין ויין יסן וכלכלתו סנה אחת . ולאחר הסנה אמר לה הולכי בני לבית
הבית . והולכה אותך לבית מלמד אחד שהיו לו שבע בנות . יבד בצדו
ואמר לו ל- למי תורה . אמר לו ערין אין אתה צר לימוד כי קטון אתה
ואצוני ס' ז' ס' חמש סמים למקרא . אמר לו בן כירא ולא למדת סיים ק
קרו ואלאכה מרובה . ואתה אמר לי סב ולא קלמוד ערין כי קטון
אתה ואם תואה כ-ית הקבוצת קאטיס ממני מתים . ומי ירע מה יהיה
אלס אחיה ואם אמות . אמר לו המלמד מפנימה אתם מורדי .
ואצוני ס' ז' ס' חמש סמים הלם בפני רש חייב מיתה . אמר לו ער כאן איכך
רש וער כאן לא למדתי מתך כלום . אמר לו המלמד לבן סירא .
אמר ח' ק' ס' ז' ס' חמש סמים ולא . אל תחן . ראשה כלבך כי רבים
סגים הראנה . מיר כבהל . המלמד ואמר אין לי
ראשה כעולם אלא כשכיל אשתי שהיא מוכעת . אמר לו אמר בית .
אמר לו . בתואר . אשה יפה רבים מושחתו ועבומים כל המנהיג
אמר לו . כשאל עגליהי לך סודי ואמרת לך שאשתי .

מביערת . אנה אמר לי כך שמא הדע לך שאמרתי לך כוונתו . אמר לו
אמר ביני אמר לו . בלה סודך לאמר מני אלקי ואסורכים ודעתך
חוד ואמר לולך . בלית כוונתו לא לאד אמר לו יענה
שאמר לך כי אנה רובה לנרם את אדני בשלשים בחכרי אנה יפה שלמד
אמר לו אמר דלת אמר לו . דל בסדך מאסת חן כנגד מבשר נחלת
אמר לו ומה אעשה שבלשעה . וטעה שאני נכנס לביתי היא
מצמצמת לפני ואני כותו בה עיני שימדה בעיני . אמר לו אמר הא אמר לו
העלם עיניך מאסת חן פן תלמד במחודקה . אמר לו האמרד כמי
כאיוה מצויה אלכר אם כשכל כשפים שתעסק ני אנה
ידע שלא תע זה לי כשפים מעולם אפמי שכינה הוא און זרקון ואני עכרין
אמר לו אמר ואו אמר ליה . ווי למי שהולך אחר עיניו וידע כי
כפי זכרים המה ואין לו כנס בהם . אמר לו אמר זין אמר לו . זלרקון
ועכרין אל עקי מהם פי לא תדע מה נגוד עליך אמר לו איני
חכה לימול ענתך לפי שאני מחשב לישא את הויס לה טבע במוק ולי אחת
ויהיו כפיני ויכלכלו אתי ככבוד . אמר לו אמר חית . חביבין
לכל אדם הזכרים ואני לאני הנקבות אמר לו והלא טבע בנות
יש לי נשות יעיונות כל מלאכת ביתי וכן בביתי חיות רעין וכבדה יפה .
באיך אתה אמר לי אני לאני הנקבות ואני אין נקבות זכרים מהיכן באים
אמר לנכן שירא עני תבחומון של העל אתה מעבכס סדך אמר לו חזל
אני מן סביב זכרים ואני לאני הנקבות לפיכך אני אמרתי לך .
נבד סאה טענת יונאת ימשי אמה לאוני העולם טוים וארץ וטכנים .
מחלות ובלחה סכרף העולם מתאכלים עליה . וכפינת הן לאוני
סמלים כל העולם פוחים . ואסנוול בת לאדם ואנה טואל מה ילדה
אזת פלג הוא מטיבך בשפה דפה וטביבד ראשוניו כלפי מטה בת ילדה
ואסוד הוא מטיבך בבחחות ק ילדה בטון יפה וכמינס ה
בנין ועיני כלפי מעות אמר לו אמר טית אמר לו . סמות
טוא בת לאנה מפיחה לא יסן בלילה . מפני מה לא
יטן אמר לו אמר יד אמר יושן לא יטן שומר קטנה טמא ת
פנתתה בעיניו ונזה ברה לא תזנה אמר לו כל מה
שאמרתי לך אמר טמא אמר מעט על הכיאלא כשוא עמדת וטבת
אמר לו אמר כף אמר לו . כשהגשוא הבת אתה מעטעד עליה
ביתך טמא יהיה לך כפיס טמא לא

לא יסולה • וצדקתן סוף לא יפסדו באפים • אמר לו אמר לך
אמר • לא יען • וצדקתן וצדקתן לא יפסדו באפים • אמר לו אמר לך
תקפת בן • חצב סאתה במור • ואמרו בתולס

מחמת לך כח וטורה • אמר לו אמר חס • אמר לו • ציני
אלה תקוקים ומוכיפין כח • ומתי • אלה תקנה מתיס
כח • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס

אמר לו • וער • עמך מאת רעם ופולטת עליך בלתי כח כי חסד רעם
מחללות ועליה ללתי • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס
כח • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס

ואל יפא כעליה כי מתי הטולה יהיו לך לכך • ומתי הטולה כח
מאסה כעריך • אמר לו אמר עין אמר • עריך • אמר לו אמר חס
אמרו ואל תקחמו יפיה כלבך כי כחיה כח זכנים • אמר לו אמר חס
אמר • פויד • כחם מחכירי רעים אל פלך כחך אלה חסד ונגל • אמר לו אמר חס

אמר • פן • פן • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס
אמר • כח • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס
אמר • כח • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס

אמר • כח • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס
אמר • כח • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס
אמר • כח • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס

אמר • כח • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס
אמר • כח • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס
אמר • כח • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס

אמר • כח • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס
אמר • כח • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס
אמר • כח • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס

אמר • כח • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס
אמר • כח • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס
אמר • כח • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס

אמר • כח • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס
אמר • כח • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס
אמר • כח • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס • אמר לו אמר חס

כחיים ושלום עדינים ושם העדינים כפי התחנות והחיים טובי סעלין ו
וסדח דסגל וכל לפני המלך ואמר לו חזינו מה יטבך וטוב אחר להס רחא
מיד שם אחר מהן ידו בקדשטל כפי הדאטון ומשם נחשים אחר ווי
מחוס • שם ית כפי התחנות וההא עקב אחר ווי נכחי אחר להס כן
סירא קרי ידעת ווי נכחי וראיתם אותי בראותם כ מיד פחדו וזכו ויעדו
ונפלו על פניהם • אחר להס המלך התביתם עמי שאכלא ידע ווי נכחי
קתרוטו קרי ידע ווי נכחי קאפסא אחר שפעתם עליו סיהר עתה חייבים
אתם בהדינא • אחר לו יעשה המלך לבידיו מה שירצה מיד מחרם
לכן סירא אחר להס והלא אחרת לכם כלום אתם הכאתם אותי לא שאכלא ווי
נכחי מיד טולם ודקסבוב אחרת ומתו בא ווי נכחי או נטול המלך לכן סירא
וסוטיטו כבשא זה בוקבע כתר שראו • אחר לו המלך חגי אעליכך שארת
דאיי למכות • אחר לו א וחי חייב רוצה שאחי קמון ולא רחוי לי •
שאולך על שאול שאיני יחריע רוד אחר ליה יאשך טטצ שנים מלך •
אחר לו סוף סיה מורע המלוכה אחר לו סוף אחר להס טב עמי בתלכותי
סאפי רוצה לשאלך כל דבר שיש בלבי שאני רוצה בעולם ואיני יודע אחר לו
אחרי כל מה שאני רוצה שאני אפרט לך כל מה שתאמר או שאני
סתים ובערים שאני רוצה לו שאלתו • ואלו קן בעתה אחר לו כשר •
סארת איך גולת דאשה אחר לו כסס וכסיד אחר לו ומה טיבו אחר לו
גולת מגלחת השער אחר לו ומה טמו אחר לו קבלת כסס סיר וסוף כיר
כודיך חס הדבר כמי אחר ברא אתי שלמה מלכו בזכותו ככחיה אחר
מלכת שאל שלמה והנה זה לודדון לראות חזונו יטה כדניו וסוף
לפני עתה ומוצא כולו שער והביא סיד ורמך וכד ססיר כד רגל וסוף
סודיך וערכם בדים וכעשה כסס קבלת ומטחה ורחם וכשר שער •
וכא עליה באתה שעה אחר לו לא האמת לרבים עד שראיתם בעיני •
אחר לו מאין ערע אחר לו ככחיה חגי והנה מגלה לי כל שקום •
אחר לו אם כן אמת מה שאומרת לי ספר חילמות שכבני אחר ליה •
שלמים מימי חלמות סוד כבך עשרה מהס באכלן בבל מהס ואלו קן
• קפוח סתאכס שקמים אתי עין עכבים ספרגליה חגבים •
בזרם ספלגין ולימוכיא סואלטון ישמע אל שפוטין מלחין •
ועשרה מהס באכלן מהס טפח

ומה שכתוב בספר ואלהן רחוקים אגודים מקיים פתרון
שכתוב מורין קלפין בנודין קדמין ושמן בלשון ערב גז
לנו כפנת גדוק מהבטחתן צדדי בלש עמדה מהם סאלין חסד
סחון ואלהן תמיד ויתם חרובים פירסקין עורין שופין א
לחובי בגרמית חדותים עלובים • אמר לו ומי נטעם אמר לו אדם
ס' יאון נקחם מן עין ולא ינא עד סלקת משכר שנת הבה גס לקח עמדה
כל מיני בטמיה מיני רפואת אחרים כלמים מיניס אמר לו רחית אותם
בגבי או הגד לך אמר לו סתום מיני אס' תרצה ונא עם חיילותך ועשה
לך גרדים ואגיד לך בחי זה גרוד אמה ועשה כן • כתב עינא ושם איש
כאתן עינו עבר גרוד בעש וכחלות עד מהיתק הארץ מרעפת • אמר
לו אותה כאתן עינו המך בזה הגרוד הוא אמר לו לאו עבר גרוד אחר
בזה קלות וכו' פריס מרסין מכל צדין אמר האיש הכאתן המך בזה הגרוד
אמר לו לאו עבר גרוד טלמי בהלולים וככל מיני אמר לו יש כאן
אמר לו לאו עבר גרוד רשיעי בשתיקה ואפילו קול רגלי כוסיס לא נשמע
אלא רממה וקה אמר לו יש כאן אמר לו הין • אמר לו המלך הדיענו
פאין תרע זה סוד גדול אמר לו אמתה כתבאותך בלכך ודחית ע
פיתך להכח' פנאור נסה לא עובר בקול רממה וקה טס נראה מלך מלכי
המלכים יושב על סא' רס נסא' אמר לו תטויכי לאלהיך •
אמר לו איך טוס לו הבל מאותך ורוב דונך דחית למלכת סבי' ולכך יש ע
עליך חתנה • אמר לו ונא חרוננו עלי איך נכאמי ונלכנו בעולם
ומהר הכל תקת ירי אמר לו הכה אס' רנכה להטפיל אדם קודם מעלהו
ורחר כך יטפיל ונשאלמר אס' תבסיה ככאר מיד אמר לו אס' תרבה לי חתנ
וקקח את סתי לאשה אמליכך במקומי אמר לו אכי כן אדם ואיני יכול
ליא' כהמה טבל האומות בהמות הם שכלאמר אשר כשר חרורים בדרם •
עג' כשפח' המלך ססי המקל ומחרף ומגדף לאומות העולם הזה לו מאר
אמר לחינת הגידו לי דוד שכללהו לו בסתר וימות • אמר לו
אין אס' יודעין מיד סרגן ואמר לך כידא אשאלך דוד וכו' יעני • ואמך
אשקל ראס' כסף וזה ער לאין חקר • יס' לי אהוב • יא' •

אחרי ואלו שוכחו והוא אברהם וארונה לאדנו כרדי סאית יודע כי בראש
מאכלו וימות . מיד חכין כן מירא סוף רובם לאדנו אחר לו החסול לק
מ מל . סיה פוס כזה למירוד פד לאק די . אחר לו חסושים קולט ראשך
למ פכו וספן לק בית מלא קפן וסעורים . ידע פסוס ידע הדבר ספן ס
סכספן לסעות לו פסיה פקח אחר להס סומים אס אפן את דאמי להס למתכס
מי יאל ספן וסעורים . כד אפס מוסקס להדגמי ואס סכרובי מי יטול
מסקל ראס כספ וסכ ומי יאלס . אחר לו מי כמסס לא אפנדק . אחר
לו אמי מספר לק . אחר לו סן לו פטרה מיס ויאלס מלמוס סיצס כל
מלא וימות . אחר סחלק כלססדק ידע . הניח ארס והאכילו וימת .
אחר לו סחלק אכול לפס כד ואסחך . אחר לו כל מה ספספס כדך
איס יכל לאכול . אעשה איס ואכלס . וס עסה ססאלח כספד
סזיס אכול דרס ימיס . אחר לו למס סקדטי אמי ליה עסיתו כהס קלס אחר
סחקטי מיטו וסאטי כהס מיד סלק וססה לו וסלה . אחר לו רפאמי כקב לו
קמיס וסתרפא . אחר לו למס כקסס להודגמי אחר לו כד אחר מל סקד מוכס
מדיעיס יכד דסע אקריס קמל . למון דבי למקולך מיד חלה כמ סקסון
אחר לו סחלק רפא להמי ואס לאו אסרוב אפך מיד יכד וכדלו קמיס עסס
סססס וכסב סס סמלאכיס סממססס לרפואס סאוקסס וסכמיסס ודוקסס .
וכספסס יודיסס ורגליסס וכפאראס סכיפד כאנד כקמיס אחר לו מיס מלו .
אחר לו סמלאכיס סממססס לרפואס . סנוי סכסטי ססמולך
וכסכריס ססה ארס סרלססן יחד . אחר
לא טוב סיות סארס לסח ביח לו אסס מן סארסס סריתו וקילס לילי .
מיד כקמיס מוקרין וסכיס . אמרה מיס אימי סוכבב למסס
וסח אומי אימי סוכב למסס אלא למעלס סלד דלמיס למסס ואכי למעלס ס
אחרס לו סמיס מוין לפי ססמיס מילדס . ולא כמי סומעין זס לויס מין
סרלסס לילי . אחרס סס סמפדסס וסרלסס כאיר סעולס
מיר ארס ססמלס לפי קוס . ואחר דכוס סל עולכאזס סססס
לי סיהס קמיס . מיר סגרי כסס סלסס מלי ימיס סללי אחרס לסמירס
אחר לו סכה אס קרבה למור מוקב . ואס לא
קבל על פסוס

עצום שייחתי בזה בכל יום מאה פעמים עזבו רותם וכלתו אחריה והשינו
בתיקונים שנים צוים שבתדין התכריזים לאותם • וספרות דבר לא
ולדעתה לחזור • אמרו לה אנו כשבידך בים אחריה לרם שיחוס
אלא כהרצתי אלה להחליש התימקת כסאן תאמרה ימים מיום סיוולת אלו
בו אס היה זכר • ואם נקבה מיס ילדקה פירע שמים יום • וכאשר
דבריה הפכו לקחם נאמרת להם כמס א חי וקיים סאל ומן סאלו ואל
לפנים אנו טומס חי נהמקם בקויע לא אלוט באומה קיטוק • וקלם
על ענתה שייחתי מזה ככל יום • לעיך ככל יום מתיס ת
פאס מן הקדים ולכך אנו כותבים שמותם • בקויע מל נעדים קפנים
ומזה אנו צוהבת הסבוע ומתרחא סילר לאחד ימים
אחר לו סמך יס ליעת אחת ומדעטת ככל מעה אלק פיעוטם רפא ארתם
אחר לו סגורם לי בקר עם סייסיה ואל פאנס • סקד
כאס אלה עם סייסיה כהרשס חוקה הקחיל לכעום
אחר לו ליום הסגרת • אחר לה אכיד גור לי סאעמס אלק
פיעוטם לפינו למחר ומחודים נאפחד סמא ימיתני והמתין עלי
סגס ימיו ולא ארע מה אעשה • אחר לו אל קראג בוס ח
אחי אלק סקדונך ואעטוט לפינו אלק פיעוטם סבילך וסבילי
אחר לה סנהי וכך הדבר פני עמי סלמס ימים ואל קיעוטם
כס ימיו מוכים ליום ססלימי • מיד כל אעה סכא לה
סיעוטם הקדע ע מדק כרגלים ומחודת כין פיעוטם כאחד אחר לה וכוונת
עמיה וסגרת חס פיה מעט מעט וספסן מרנס פיעוטם כול
לחזר סלמס ימים לח יסא מתיס פיעוטם • לים ססלימי לקחם
לחיה ואחר לו לבי עטמי לחביך אלפוס פיעוטם • כאס לפינו ולא
יכולס לעצמו חפילו כעס ארת מיד עמר וכסקן • הקחיל
לאחר סאלות • אחר לו למח סבראו פיעוטם • אחר
לו חללי פיעוטם הוא ארס סתרו סבריו • וכסידע ארס פיעוטם באין
עלי יקר ויעס סרכיו • סלא יסא לירי כעס וסס ככרגיו מוטופים
אחר לו לת ככל גופו סל ארס • כס גומח סתי ספדות • וכרסס
כס גומח סער ארת • אחר לו סרס חכס סרסס כל גומח
סער ארת וחס סרס סכל גומח • סתי פיעוטם ממגיכות
לפך סעום אס הוא יוד סמי טיפין כחוד כגומח ארת • כחוד
קעולס וחס יקר חמכל

שכי עינין וסודו כביחא אחת כחוצ הצולם וסיה יותר מהמנוח וכחוקים
הבדל קנה' געטרא אכ' ורפואתי • אמרנו אפרוך בה שגילה לך הנחיל
בך • אמר לנ חתני מה כבדתי יתוסין בעולם שחיין ותקיימין בעולם
אלא יום אחד בלבד ויחצו ויכרחו אחרים אמר לנו חכמת יתום אחד שעתיד
לשרע מן טיטוב הדבר והבט אחרים להיות בהם בני העורבים כשיצאו מן ס
הצבים יצאו לפרים ויכרחו אבותיהם ויניחום ויקראו אלינו שכאמר לבני עובד
א • ויקראו ויבוא להם יתושים טהיהם ויאכלו ויחיו בהם פלגים ימים ולאחר
פלגים ימים יסחירו עיניהם אבותיהם להם והבני ימקדים רפואה למכה אמר לנו
מ • וכן מה הנה צדק בעולמו צדעין ועכבים שמתסדיין ואין בהן הנאה א
אמר לנו פעם אחת היום דרש מלך ישראל פה ימכרנו וראה נירעה לאכול
צבאים ובה שטנה וברו עץ וסיה חנרשם אמר דוד לפני הנכד רכובו על ע
צו' מן הנאה באלו טהרית טעולק צדעיה אוכלת דבא ומסתתת ואין
בה הנאה • עכבים יארוג כל השנה ולא ילכנו • אטעה חסד מואק את
הבריות • ואינו יודע צדעיה ונבדוקת ואין בו הנאה לעולם • אמר לנו
הכה דוד מלביב אתה על הקריות תהא טעה ותצמד להם ופרצ למה כבדאו
וכפצחא כתיבדה מפתח טאול סולק טלה סבס' עכבים וירצה על
על פי הארצה וסגרה אמת • בוא טאול וראה ארוג אמר בראי לא
הבים אדם סנה פאם נכנס הים קורע הארוג לקורעס ומקך ולא בכנס לשם
וכפצחא דוד וראה העכבים נמקס ואמר לה טרוך בוראך •
וכרחה את דודו של צולם מי יעטה כמעטק וכבדו וחתך סכל מעטק נאים
ולפני אבים עשה עכמו טונה לפני אביו והיתה בת אביה טונה ומטובעת
כיון סכביא וסו אליו • אמר לשם מלשנים אהם אותי כעביל בתי •
ויהא טונה סכאתם זה אלי או סמא סכר וסאצעים אבי מיד סכחוח ונדים
והורה לאל על סכעו סכל מה סכרא כעולם יש בו הנאה וסמון סמוא דוד
לאאל סוכב טבדיס ודיס אכבר סוכב כפתה דאמו כפתה אחר דרגלו •
סל וסכס סכין דגליו ויהו דגליו וקוסות וסול כפתת קוריס וכפכא לכאת
סכין דגליו וסכט אכבר דגליו וכפכא סס והיו עליו כסחי סמודיס
סרליס וכקס וסאס סא וסאד אלי אלי למה עובתמ בארקה טנה מעס
לנו סס וסלח לנו טרעה וסכס רגל אכבר וקסן ונא דוד וסבה להכס' ולא
והיו לכן אהם ללגיב כמעשה האל אמר בטורס כאמר
לכן פירא סאור מפתח סאן לן טיש כחוטמ • אמר לנו
כאדיו ישראל ויהו סכס וסכין לדיחול להפילה הים יהוטי כריא •

הכי יאז לו קים וחמור ופיר לרשיו נמתו כולסת התנה והכי יאז לו שור ופבל חוקו
 ובארזה כן כקונכיתו ולפיכך חין לו סער • אמר לו חפני מה
 חתול חובל העכבר יתיר חובל הסדרים אמר לו בתחלה חתול ופניו חובלים
 חיו • פעם אחת הלך העכבר והלך לחתול להכה •
 אמר לו רבונו של עולם אמי וחרול כשתקפם ויחן למו מה לייסול אמר לו
 אתה הלצת את חייך כדי שתחללו עתה הוא יחבל חותך ואתה קמים לו
 מחכות • אמר לו רבונו של עולם ומה עשיתי • אמר לו חיי
 שרץ עוף ויאל לחתך משתם ידח סהיו טוין בקומה ובתואר ועל סתמימה
 סלכום לשמש חתתי ממחורה וקושפתילשמש • כן גם אתה הלצת על
 הכירך שקראו כו לפיכך הוא יחבל חותך • אמר לו רבונו של עולם אם כן
 כאכר אמי ורעי • אמר לו חיי אשפיר לך פליט כמו שפמיני למה •
 אמר הלך העכבר ונשך החתול שראשו וקפץ החתול והסליך העכבר בחרץ
 וכאש ומת • בארזה שיה כול חמת חתול העכבר ולפיכך יחבלו •
 אמר לו חפני מה ישעין החמור בהספקת חכדו ומדיח צואתו • אמר
 לו כזכרא סבה' כל כרים אמר חמור לסוס ופיר כרים יש לס ריוח ואם כחלין
 לחרי דורים ויחן למו רוח כפפל לקנינו טימן לנו ריוח ואם לאו כחללו רעינו
 סתללו ולא בענו • אמר להם כשיסיו מימי דגלים שלהם כהחץ •
 ופוחים כחם ריחים • ריח צואתם כריח כחמים או חפן לסס סכ כח
 • ולכך קם מריחים ומתקיים • אמר לו ולמה
 יש פנחה כין בלב לחתול • אמר לו כשנדה החתול הלך
 והתקף עם סבלוכיו סניהם חין ואוכלין • בארזה יום אמר
 וטני ופליטי ולא חזאו כלום לחבל • או אמר סבל לחתול עד מתי
 אמו יושבין רעבים • לך חנה חבל אדם הראשון וסב עמו
 כביטו וקאל ותקטב ואמי אלק חבל סקנים ומחשיב וסמח כלום • ויחבל
 וכחיה אמר חתול לבלב כשבע סמיה פלא • כך לארץ אמר •
 אמר לו כיון אמר מיד כשבעו סניהם • והלך סתול לביב אדם הראשון
 ומצא סכברים • ואלו וסבעו סניהם ארש ברחו מלפניו •
 כשחיה כן אדם • אמר רפיחם גרולס טלח לי סגבו מיד חסידו כביטו
 והחילתו לחם והסקחו מים • או מה עשה סבל כלך חבל
 ואל אמר לו • אלק עמוך סלילס ואלק • אמר לו
 חין • אלם סמפיקה סריסן • וססג • ס •

וְשֵׁבִי • שָׁמַע הַכֹּלֵב קוֹל צַעֲדוֹ דְגָלִים מִלְּחֹמֶת מֵהַדָּקָן לְוָאֵב וְאִחֵר לֹא
שָׁמְעֵת לְשִׁירֵי אֲשֵׁר שָׁמְעָה • אִחֵר לֹא זָח אֶתֶּם לְבָרִים עִמּוֹת עָלֶיךָ לְהַדְרֹג •
כִּי־וְהָלַךְ אֲחֵל קִרְקִי וְנִשְׁאָר וְשָׁלַךְ אֲחֵל סִסְטָה קִבְלוֹ וְשָׁכַח עִמּוֹ • שָׁמַע ס
שָׁמְעֵת דְגָלִים אִחֵר הַכֹּלֵב לִכְבֵּה שָׁמְעֵת לִסְטִים אֲשֵׁר שָׁמְעָה אִחֵר לֹא זָח אֶתֶּם
וְיִשָּׁה סִלְבָּה וְקִים סִבְרָה אִחֵרֵי סִבְרָה לִשְׁמֵה הַלֵּב וּמִזְכָּרֵהוּ וְאִכְלוּהוּ וְכִרַח
הַכֹּלֵב יִמְלֹק לְמִלּוֹן • וְלֹא מִזְכָּה מִמֶּנּוּ כָּלֵל מִיֵּד סִלְךָ לְאִדִּם סִרְאִזוֹן קִבְלוֹ וְשָׁכַח
כִּי־וְסִמְלֹן וְנִכְחָדֵי סִלְיָה אִחֵר הַכֹּלֵב לְאִדִּם קוֹל דְגָלִים אֲשֵׁר שָׁמְעָה מִיֵּד עִמּוֹ אִדִּם
וְסִמְלֹן סִמְלֹן וְהָלַךְ עִסְסִלְבָּה וְדִדְוֹ לְחִיּוֹת עַד סִסְדִּי חֹסֶם מִלְּפִנְקִים וְחֹזְרוֹ ס
סִסְטִים בִּישָׁר • אִחֵר אִדִּם לְבִבְרֹחַ עִמּוֹ לְבִיתֵי וְקִדְרוֹ עִמּוֹ וְתִקְבֵּל וְתִמְחָלֵי
וְתִשְׁמַע מִמְּסִיבֵי וְהָלַךְ עִמּוֹ כְּשִׁמְעָה חֲזוֹל קוֹלֵה סֵל כֹּלֵב יִשָּׁה לְקִדְוֹת אִחֵר לֹא
וּמְכִירֵהוּ בְּאִתְּהָ עִמּוֹ • אִחֵר לֹא אִדִּם סִבְיָאֵי • הַתְּחִילוּ לַעֲשׂוֹת מִחֲרָסָה
• אִחֵר אִדִּם לְחִתּוֹל לְמִסֵּה תִרְחַב עִמּוֹ אֲשֵׁר הַכֹּלֵב יִשְׁרָאֵלִי עִדָּם סוֹלֹ לֹא
אִחֵר לֹא אֵל קִדְרָה הִים גִּם אִתְּהָ עִמּוֹ כְּמִסְתַּבֵּךְ אִחֵר לֹא אִדְוֵי גַבְהָהּ • יִשְׁס
לְרִיד עִם גַּבְהָ • אִחֵר חֲתוֹל לְכֹלֵב לְיָדָה סִבְרָה סִבְרָה • אִחֵר לֹא לְרִידָה
לֹא אִחֵר לֹא אִחֵר מִהָ אִשְׁרָלֵךְ אֲשֵׁר לֹא אִחֵר לֵךְ כְּלוֹם לֹא שָׁמַע מִמֶּנּוּ אִחֵר סִסְטִים
כִּי־יִבֵּן • כְּשִׁדִּם הַכֹּלֵב כֵּן מִיֵּד בְּרַח לְבִיתֵי סֵל סֵת וְיִשָּׁה עִמּוֹ וְהִים
הַכֹּלֵב חֲקָה לַעֲשׂוֹת סֵלֹם עִם סִחְתָּהּ וְלֹא רִכָּס סִחְתָּהּ • וְיִמְחָלֵהוּ סִבְרָה
עַד הִים קִדְרָה סֵס בְּמִדְרָסֵם וְכִמְעֵסָה אִתְּהָ כְּעִסְוֹ בְּיָדֵי כֵּן חִיּוֹת כֵּן בְּחֹמֶת
כֵּן אִדִּם וְעִלְיָס מִשְׁלָס • רִחִילָה כְּתִי רִחִילָה אִזְלָה • אִחֵר
לֹא מְכִירֵהוּ סִבְרָה מְכִירֵהוּ אֵת קִדְרֵי וְחִפְוֵי אִיבֵי סִבְרָה • אִחֵר לֹא כֵּן מִי
קִדְרָה מִיֵּה סִבְרָה סִבְרָה סִבְרָה סִבְרָה • חֲתוֹל סִבְרָה עִסְוֹ עִמּוֹ
כֵּן אִחֵר כְּתִי וְכִמְעֵה סִבְרָה מְכִירֵהוּ קוֹטֵרֵהוּ לֹא מְכִירֵהוּ מִתְּכִירָה בְּתֵי סִבְרָה
• אִחֵר לֹא כִי־וְהַתְּחִילוּ לְכַבְּשׁוֹ כְּתִירָה סִבְרָה וְהִים סִבְרָה וּמְכִירָה •
בְּיָדֵם אִחֵר יִשָּׁה עִסְוֹ עִסְוֹ עִסְוֹ עִסְוֹ אִכְלֵ חֲתוֹל • אִחֵר חֲתוֹל וְסִבְרָה אֲשֵׁר מִלִּס
אִכְלוּהוּ וְיִשָּׁה חֲדָדֵי מִוִּתְרֵי לֹא סִבְרָה מִיֵּד הָלַךְ לְאִכְלוּ בְּרַח עִסְוֹ וְהִים מְכִירָה
קִבְלוֹ לְחִזְקָה וְלֹא אִחֵר מִיֵּד כְּעִסְוֹ לֹא כֵּם וּמִזְכָּה סִבְרָה וְכִבְרָה סִבְרָה חֲתוֹל אֵל סִ
סִבְרָה וְיָדָה לְסִבְרָה אִדְרִין וְלֹא הִים יִכְלֵ לְפִי סִבְרָה קִבְלוֹ • סִבְרָה יִכְרֵ
לְחִיֵּהוּ סִבְרָה סִבְרָה סִבְרָה וְאִתְּהָ לְחִיֵּי כְּסִבְרָה וְכִדְרֵי מִפְּוֹ לְחִיֵּי סִבְרָה יִכְרֵ
• סִבְרָה חֲתוֹל יִכְרֵ סִבְרָה מִן סִבְרָה וְהָלַךְ לְחִיֵּי אִחֵר לֹא אִשֵּׁר כְּדִים
סִבְרָה עִמּוֹ כְּדִים וְקִבְרוֹ לְחִיֵּי סִבְרָה לֹא חֲתוֹל אִוִּיבֵי • אִחֵר לֹא לֵךְ כְּדִים
לְחִיֵּהוּ מִסְכָּה סִבְרָה וְהָלַךְ לְחִיֵּי וְסִבְרָה • וְעַד עִתָּה כְּדִים סִבְרָה
• אִחֵר לֹא חֲפְזֵי מִסֵּה סִבְרָה כְּדִים • אִחֵר לֹא סִבְרָה יִכְרֵ

פתח אחת ראש עמוד ליוכה הולך בטוב הליכה יפה יותר מכל העופות • אמר
 בעיניו הליכת יונה • אמר בלבו איך גם אם כמותה והיה מסדי ענמיו
 בעליה והיו הצופות משחקין בו כתביו העורכו ואמר חמוד להליכתי •
 הדאגונה בא לחזור ולא היה יכול לא שכן הליכתו הדאגונה והיה כמחוקר ולא
 עלתה בידו לא הליכה ראשונה ולא אחרונה ועליו כחמל הממל סאבאס ביד
 מתר מנחא ביד מעט כך הוא לא נשאר בידו כולם • אמר לו ומפני מה
 קעורב מודיע מפני • אמר לו כחלקו בו חבתי ישראל יש אומרים מפני ש
 סמיתם בתיבה כעשה המונה וכן סלוב כגור סיהא הקר סמיתו • ויש
 נוי סאמר מפני שהוא רשע וגם נמזיד לסיכך רס דנה מכל הכריות בא חבס
 ארד ואמר לזמנים סכחלו אי אקיס לרב רבס • אמר בתיבה כסרצה נח
 לסלז לראות סלן הים הריח עכמו חלפני נח ונכנה תחת כבף קנשר סלא
 סלז סתקאן אריו ונכאזו תחת כבף קנשר אמר לו כח • רשע סא
 חן סדיבז וראה אסתחטטנו הים מעל הארץ • אמר לו מכל העופות
 לא מצאת סלא זותי • אמר לו אין לי רשות לסלח לא סכיס סתחלת סחם
 לי עורב יונה • אמר לו ולמה עירב ולא כשר יונה • אמר לו מפני סיס
 עיל ארתוס זה עי ועתידין ינאביה להרוב יאיר סאבר עורב וקהיר יונה •
 ארי עירב לכח כעונת מנח לא תפליח סלא להרבי ולגא על אסתי ונענור
 דא סל מסהכנת כתיבה סחס סחיס ואסי זוג חיד קלנוכ ואמר לו סבר
 סאתה מודיא סרע עלי תקה כי לעולם לא תבא על נקבתך סלא ספיד
 ועל סל סריות סתתיבה ואמר חן • רמי לו עורב למת קלגתי דין יסלי
 עליך אמר לנחפני סאתה זונה וסוטה וסוסר כסרים • אמר לו רשע עס
 אסתי סחיא סחמתי סכלמי מותרת עלי לא ארקה ועס נקבתך סחיסה ס
 כריותי ארבה גם אורה לי איך אוקק • אמר לו ולמה אונת לי זונה אנת
 סלי כרזי זונה אנת כרדך ולא הונחתי עליך סרע מואונו סעת סעורב
 סמז ספיו לסי סקללו כח סל מפני מה סל רמויות סבעולב סיס חן מרמות
 סוענ סאינו כיס • אמר לו אפסי סהוז סקח וכסינר סכה מלאך המות
 ורז סרמות • אמר לו רבינו סל עילכתן לי רשות להרגם • אמר
 לו סלך רשות על סל כריות ורעס חן מודו סל מלחס קעוף לא סעמח
 מות • אמר לו רש' ספירס מפני סהס כרדקיס סלא ילמוד חסב ס
 סריות ויחטאו לפיך ולא יטעמו טעם סחא חיד כתן לו רשות נכנה לסס
 סיר מלחזו ססס לסס רחם כרלה סל אנתה סעיר ואמר נידס וכגור
 סלא ימנול כסס זרבי ולא חרב אחר ולא תטעמו טעם מות עד סוף ה

סוף כל סדירות אחר כך חזר לפני הנה' אחר לו השלך ביס מכל הסדירות זוג זוג
 והלכתי תמושל בהן מיד עשה כן והיה מפליך ביס מכל מין זוג והסדירות
 ביס כשראה כן הסועל מה עשה מיד עמד והיה בוכה אחר לו מלאך המות
 למה תבכה אחר לו על חבירי שהמכת ביס אמ' לו והיכן חבירך מיד עמד
 הסועל על שפת הים וראה מלאך המות בלו של סועל ביס נחשב שהפליך זוג
 חן ומנוח וא' לך מהנה מיד בדת הסועל ונמלט . פגע בו החולד וכפר לו
 מה שהיה ומה שעשה הלך גם החולד ועשה כן ונמלט . לאחר שנה קצת
 לר' זן כל סדירות פתים ונחשו הסועל והחולד שלא כבכו ביס שלא כעדם
 וספרו לו מה עשה סועל ונמלט הוא והולד בחצותם ואמ' לו מהו החכם ביותר
 וכששמע ליתן בע'ו שהוא דעתן קיבץ בשבילנו ופלא אהר' רגיש גדולים
 וזנים לבסודעתו ולהביאו אליו . הלכו ומצאוהו מניל לשפת הים בראות
 הסועל הדג' שמספקים בשפת הים תמה וכבדו כי היה כשראיהו שאלוהו מי
 אתה יא' ל' אני סועל אמרו לו והלא לא תדע שבבני גדול כא' לך וכעך בזאת
 אחר להם ומנו אמרו לו לוייתן חולה ונטה למות וכוה שלא ימלך במקומו
 אלא מוצל לפי שמע שאתה חכם ומכין יוקד מכל הבריות וכוה שמע
 שאם שלוחים נהאמו לכבודך אחר להם ואיך אוכל ליכבד ביס ולא המות אחר
 לו תרכב על אחר מומנו ויולך לך למעלה מן הים ולא יגע בק' הים אפילו ו
 בקצה רגלך אפילו טפס אחת עד שתגיע למלכות ומויך ולא תבין ו
 ותמלך בגולם . ותהיה מלך ותשמח כל מיך ולא תצטרך עוד לבקש מ
 מאכל ויפגעו בק' חיות רעות גדולים ממך ויאבילך . כששמע
 דבריהם האמין להם ורכב על אחר מ' ס והלכו בו ביס כיון שבאו עליו גלים
 התחיל להצט' ג' הלך דעתו ממ' וואמר אוי לי מה עשיתי שחקו עלי הרגים כ
 כגור כל השחיקת שחיקתי אחי על סדירות ועתה נפילתי בידם ואיך אכזב
 מידם אחר להם מעתה כ' אתי עמכם וברשותכם אני אחר להם האמת גם אתם
 חזים אתי . אמרו לו כאשר לך האמת נוייתן שמע שמועתך שאתה חכם
 בידע ואמר אקדע בטנו ואוכל את לבו ואחבס אחר להם ולמה לא הברית
 לי האמת והייתי מביא עמי את לבי והייתי כותב למלך לוייתן והיה מוכשר
 ועתה ברע אתם האלכים אמרו לו לכו אינו עתך . אחר להם
 לא סבך מהגנו סכחה לבנו במקומו ואנו נלך מבאן ומבאן ואם נכבד לו
 קחנו ואם לאו יסיה במקומו אחר לו ומעתה מה נעשה
 אחר להם מקומו ומלפני על שפת הים אס קרנו קחונו למקום שלך קם

בן סירה

איתי ואקח את לבי ואכיל עמכם ואזן אתנו ללויין ויכדתי ולכם יכדתי
ואם תוליכוני סך כלא לב יכעום עליכם ויאבל אתכם ואני לא אכחד כי אמר
לו אי יחי לא ספרו לי מקדש וכאשר כפרו עליך אמרתי להם חזרו עמי ואקח את
לבי ולא דכו • מיר אמרו הרבים בטוב הוא אומר אז חזרו עד המקום ש
סלקו וזהו מעט לשפת הים ויירד מעל הדג והיה מרחק ממליך עמנו כחול
ומרחק אמרו לו כמהרה קח את לבך ובגך • אמר להם שוטים לבו אם לא
סיה לבי עמי לא כבנתי עמכם לים אז יש לך בדיה ממליך ולכו אין עמו
אמרו לו שחקת ככו אמר להם אי שוטים אי למלאך המות שחקתי
כל אכן אצבס מיר חזרת בנפשי וספרו לו אמר להם באמת סוף ערום
ואתם פת אים ועליכם באמר כי מטובת פת איסת הדגים ואכלם • ומאותו
העת כל מין מכל הטריות אי למאדם ואם נזו בים חוץ מן הש ועל ומולתם
ס אינם בים אמר לו מלכי מה מלאך המות סולט ככל הכריות חוץ מדות סל
מלחם העוף • אמר לו ולא דות סל מלחם העוף כלל אין מלאך המות •
סולט כם כי אדמות סל יומד ויש אמרים אנשים מרוב אדם ככבנו בחיים סגן
עין אמר לו מי הם אמר לו חנוך ושרח בת אשר ובתיה בת פרועה ואחרים
מלך כור ואליעזר עשר אכדסם ועבר מלך הכנטי ועבדו סל ר' יהודה
ועבדן ור' יהושע בן לוי • ובל דיע יומד וודע מלחם העוף • אמר
לו ספר לי למה ממלטו אלה ממלאך המות • אמר לו אי אספר לך חמד
לפי שהים צדיק כרות סלא היה כמותו והוא חי סגן עין • אליעזר עבד
אברהם הוא ככו סל חסכן כח וכששמע קולת אביו מסר עצמו לרביהם וקים
צדיק וקוף סגן עין טרח סת אשר בעטור סאמרם ליעקב יוסף חי •
אמר לה יעקב זה הפה טכסרמי על יוסף ססוף חי לא יטעום טעם מות כ
בתיה בת כרעה • לפי סבדלס משה רביס מקטנות סלא יאמרס אמר
ומה הי'הש דיה כסך ועבד מלך הכנטי סהביל את יוחי סקו מכו סטיט ועטרו
סל ר' יהודה הכנטי על ססיה צדיק עניו וספל רוח ועבדן גס הוא כ
סגן עין לפי מהיה צדיק מכל דודו ור' יהושע בן לוי סהיה גס הוא צדיק
גמר ואהוב למלאך המות • פעם אחת אמר למלאך המות הלאני כן
עין אזר לו כשחזר סלך עמו סדך • אמר לו ומכר אי ממוך סמא
עיתגמי כדרכך סלא ברונק • אסתא עבדי ועדנם סאכוא ע
עמך טן לי סכיק כירי

כירי ער שאיך עיקר ותחילתו עין כחוד עד שאסתכל בחדו מן השער
 אמר לו כחוד חוד סוףך חופי • מה עשה לי יחשע עמד כפתח גן
 עין סתחיל לראות זקפן פתאוב וכבש לנן עין • גם היה ככינו של מלאך
 המות בירו והיה בידו ששעה שנים עד שחור • לו סכה יחושען לוי דוד ג
 גדול עשית הסב למלאך המות השם • וסוקפן מלכני מלאך המות וכבש
 לנן עין צעק מלאך המות צעקה גדולה ורצה להחריב העולם וסוקפן האל
 ולא ד שבע שנים החזירה לו חידס מלאך צור הכניסו הכה' לנן עין לפי
 סגה בית המקדש והיה מתחילה ירא אלהים ונעמה חי כנן עין אלך במים
 ואחר כך כתבאה ואמר אל אחי שחאור כן אדם אמור וגו' לשיך בעוד יונן
 עין וכבש בגינס • דוד של יורב כן רכב מפני שכתב כל הזכרים
 סכספי ירמיה וסיה צדיק ומוכיח ליעאל וסוה' גן עין • ימות של
 מלח' העוף בשאלה חוס מוען הדעת ופנינה גם לטעלה ואלכ עינה •
 קנאה בשאר ספרות זה האבילתם לבל וראתם למלחם העוף ויחוד לו חבל
 מוס מיה שאלנו חבדיך את לה לא די לכה שחטאתם לכם ית' ורמותה לאחרי
 סימותו אלא בחתם אלי שתיאני להפר כווי הכה ואובל ואמות איני שומע
 ליק ואלו הכיחם לחוס ולכל ספרות • יצתה בת קול לאתך ואמר לחוס ולאויס
 אתם מכוויס ולא שומעם וחתתם ובאתם למלחם העוף להמתיא גם הוא
 ולא קבל ופחד ומתי אעפ'טלא בזיתיו וסמל גותי לפולס לא יטעם ע
 כפס מות לא הוא ולא דעני • אמר לו מופני מה הסגד מניע קדוב לרקיע
 יותי וכל ספרות • אמר לו כפי' אותו התורה הים הסגד עומר והיה
 לפניו צפוד ורצה לאכל • אמרו כל החיות זה מצד לאכול חכירו חייב
 מיתה והיטה וגלחו כרפיס זהו ליטה לגוב אריות • וסמיה הכה' ולא
 החיותה האריות • ונאמר שיה מקדלו כפיה וסמיה ופגועה העומות
 ובקשו להרגם מולט אתם העורב מידם ברחות וכא עליה וסע עברה הימס
 ויקרס נסר ולכך קרא נסר ועורב קרא עורב שיערב את ארעו כל נדדן
 מדוב ומתנו וסיו סריות וסוקפן אותה וסעמה כה וסמיה הכה' ככינו עליס
 אלא לטול כריתו וסמן לה כס וסמיה למעלה מכל העומות לפיכך קרא נסר
 לפי שהיה סכה' עליס לכך סיו פורחת למעלה לרקיע אלא שיטעה חייבה •
 וסרגוס ויטול רמות וסריותיו של הכה' מן העולם • אמר לו צדק סחלק
 מן סמיו לירחיו וגילס סממות וסממות

כולם שני כן סוף כפי' עאל ראל גדול גבור וסוף
 עם וכלם סמל אל שיה עולם סמס לא יקלא סיסוף לא עולם